

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Svojou žalobou sa žalobcovia domáhajú zrušenia rozhodnutia Komisie K(2010) 4185 v konečnom znení z 23. júna 2010, týkajúceho sa konania o uplatnení článku 101 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (vec COMP/39.092), v rozsahu, v akom ich vyhlásilo za zodpovedných za účasť na nepretržitom kartely alebo zosúladenom postupe v odvetví sanitárnych zariadení na nemeckom, rakúskom, talianskom, francúzskom, belgickom a holandskom a trhu.

Žalobcovia na podporu svojej žaloby uvádzajú sedem žalobných dôvodov:

Po prvé Komisia nezávážila ani nepreskúmala hospodárske súvislosti, a teda dostatočne právne nedefinovala, v čom spočíval protisúťažný prvok údajných porušení. Žalobcovia tvrdia, že Komisia nemohla oprávnenne predpokladať (ani dospieť k záveru), že rozhovory i) medzi subjektmi, ktoré si nekonkurujú, ako aj ii) rozhovory, ktoré sa týkali neekonomickú ceny, ktorú žiadny zo subjektov pôsobiacich na trhu neplatí, mali protisúťažný cieľ.

Po druhé Komisia sa nesprávne domnievala, že žalobcovia sú zodpovední za porušenie týkajúce sa vodovodných kohútikov vzhľadom jednak na prvý predložený žalobný dôvod a jednak na to, že žalobcovia vodovodné kohútiky nevyrábajú.

Po tretie žalobcovia tvrdia, že Komisia dostatočne právne nepreukázala existenciu údajného porušenia, najmä preto, že vykonala nesprávnu analýzu dôkazov s ohľadom na Francúzsko a Taliansko a vo vzťahu k nemeckému podniku Keramag Keramische Werke AG.

Po štvrté Komisia nepreukázala záujem na vyhlásení porušenia na holandskom trhu, ktoré bolo premlčané.

Po piate žalobcovia tvrdia, že Komisia

- i) náležite nepredložila svoje výhrady v oznámení o výhradách, a
- ii) nezohľadnila ani neuviedla relevantné dôkazy, ktoré by mohli byť v prospech žalovaného.

Tieto procesné pochybenia údajne nenapravitelne poškodili žalobcove právo na obhajobu.

Po šieste žalobca tvrdí, že šetrenie v tejto veci bolo selektívne a svojvoľné, keďže prípady viacerých podnikov, ktoré sa údajne zúčastňovali na vytýkaných protiprávných stretnutiach či rokovaniach, neboli nikdy prešetrené.

Po siedme žalobcovia namietajú, že výška pokuty bola bezdôvodne a neprimerane vysoká, predovšetkým vzhľadom na to, že kartelová dohoda sa nevykonávala a nemala žiadny vplyv na trh. Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd uplatnil svoju neobmedzenú právomoc podľa článku 261 ZFEÚ na zníženie pokuty.

Žaloba podaná 8. septembra 2010 — Sanitec Europe/ Komisia

(Vec T-381/10)

(2010/C 301/67)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Sanitec Europe Oy (Helsinki, Fínsko), (v zastúpení: J. Killick, barrister, I. Reynolds, solicitor, P. Lindfelt a K. Struckmann, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobcu

— zrušiť v celom rozsahu alebo čiastočne rozhodnutie Komisie K(2010) 4185 v konečnom znení z 23. júna 2010 vo veci COMP/39.092 — Sanitárne zariadenia,

— vyhlásiť, že žalobca nenesie nijakú zodpovednosť za protisúťažné správanie v oblasti vodovodných kohútikov a v prípade potreby zrušiť napadnuté rozhodnutie v časti, v akéj považuje žalobcu (alebo jeho dcérske spoločnosti) za zodpovedného,

— okrem toho alebo subsidiárne znížiť výšku pokuty,

— zaviazať Komisiu na náhradu trov konania, a

— prijať akékoľvek iné opatrenie, ktoré bude vzhľadom na okolnosti vo veci samej vhodné.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Svojou žalobou sa žalobca v súlade s článkom 263 ZFEÚ domáha zrušenia rozhodnutia Komisie K(2010) 4185 v konečnom znení z 23. júna 2010 vo veci COMP/39.092 — Sanitárne zariadenia, vzťahujúceho sa na kartel medzi podnikmi pôsobiacimi na belgickom, nemeckom, francúzskom, talianskom, holandskom a rakúskom trhu so sanitárnymi zariadeniami, ktorý sa vzťahoval na predajnú cenu a výmenu citlivých obchodných informácií, ako aj subsidiárne navrhuje zníženie výšky pokuty, ktorá mu bola uložená.

Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza tieto žalobné dôvody:

Po prvé Komisia nezávážila ani nepreskúmala hospodárske súvislosti a dostatočne právne nedefinovala, v čom spočíval protisúťažný prvok údajných porušení. Nemohla oprávnenne predpokladať (ani dospieť k záveru), že rozhovory i) medzi subjektmi, ktoré si nekonkurujú, ako aj ii) rozhovory, ktoré sa týkali neekonomickú ceny, ktorú žiadny zo subjektov pôsobiacich na trhu neplatí, mali protisúťažný cieľ.

Po druhé Komisia sa nesprávne domnievala, že žalobca je zodpovedný za porušenie týkajúce sa vodovodných kohútikov vzhľadom jednak na prvý predložený žalobný dôvod a jednak na to, že žalobca ani žiadna z jeho dcérskych spoločností vodovodné kohútiky nevyrábajú.

Komisia okrem toho dostatočne právne nepreukázala existenciu údajného porušenia, z ktorého bol žalobca uznaný za zodpovedného, najmä preto, že vykonala nesprávnu analýzu dôkazov s ohľadom na Francúzsko a Taliansko a vo vzťahu k nemeckému podniku Keramag Keramische Werke AG.

Po štvrté Komisia nepreukázala záujem na vyhlásení porušenia na holandskom trhu, ktoré bolo premlčané.

Komisia navyše i) náležite nepredložila svoje výhrady v oznámení o výhradách a ii) nezohľadnila ani neuviedla relevantné dôkazy, ktoré by mohli byť v prospech žalovaného. Tieto procesné pochybenia nenapravitelne poškodili žalobcove právo na obhajobu.

Subsidiárne žalobca tvrdí, že mu nemôže byť priamo a osobne uložená pokuta 9 873 060 eur. Žalobca sám osebe nebol označený za vinného zo žiadneho protiprávneho správania. Bol považovaný za zodpovedného len ako materská spoločnosť a nemôže mu byť ako takému priamo a osobne pokuta uložená. Navyše možnosť priamej a osobnej zodpovednosti nebola uvedená v oznámení o výhradách, čo je procesná vada, ktorá je dôvodom na vyhlásenie neplatnosti rozhodnutia.

Okrem toho žalobca bol nesprávne považovaný za solidárne zodpovedného za úkony jeho dcérskej spoločnosti Keramag Keramische Werke AG. Žalobca počas príslušného obdobia nebol vlastníkom všetkých podielov v spoločnosti Keramag Keramische Werke AG a nemohol, a ani nijako nevykonával, rozhodujúci vplyv v tejto spoločnosti.

Šetrenie v tejto veci bolo navyše selektívne a svojvoľné, keďže prípady viacerých podnikov, ktoré sa údajne zúčastňovali na vytýkaných protiprávných stretnutiach či rokovaniach, neboli nikdy prešetrené.

Napokon výška pokuty bola bezdôvodne a neprimerane vysoká, predovšetkým vzhľadom na to, že kartelová dohoda sa nevykonávala a nemala žiadny vplyv na trh. Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd uplatnil svoju neobmedzenú právomoc podľa článku 261 ZFEÚ na zníženie pokuty.

Žaloba podaná 9. septembra 2010 — Villeroy et Boch/Komisia

(Vec T-382/10)

(2010/C 301/68)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Villeroy et Boch (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: J. Philippe a K. Blau-Hansen, advokáti, a A. Villette, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobkyne

- vyhlásiť napadnuté rozhodnutie za neplatné v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne,
- subsidiárne znížiť pokutu, ktorá bola žalobkyni napadnutým rozhodnutím uložená,
- zaviazat' žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa sa v prvom rade domáha čiastočného zrušenia rozhodnutia Komisie K(2010) 4185 v konečnom znení z 23. júna 2010 týkajúceho sa konania o uplatnení článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore (ďalej len „EHP“) (vec COMP/39.092 — sanitárna montáž) vo veci kartelu na belgickom, nemeckom, francúzskom, talianskom, holandskom a rakúskom trhu sanitárnych montáží do kúpeľní v súvislosti s riadením predajných cien a výmenou dôležitých obchodných informácií.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza sedem žalobných dôvodov založených:

- na porušení článku 101 ZFEÚ a článku 53 dohody o EHP, pretože žalovaná tým, že kvalifikovala porušenie ako jediné, úplné a nepretržité porušenie, porušila svoju povinnosť právneho posúdenia individuálneho konania adresátov napadnutého rozhodnutia,
- na porušení povinnosti odôvodnenia podľa článku 296 druhého pododseku ZFEÚ, pretože žalovaná v napadnutom rozhodnutí dostatočne presne nedefinovala relevantné trhy,
- na neexistencii dostatočných dôkazov preukazujúcich účasť žalobkyne na porušení vo Francúzku,
- na porušení zásady *nulla poena sine lege* podľa článku 49 prvého pododseku Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), ako aj zásady proporcionality sankcie za porušenie podľa článku 49 tretieho pododseku Charty v spojení s článkom 48 prvého pododseku Charty a článku 23 nariadenia č. 1/2003 (!), pretože žalovaná uložila spoločnú pokutu žalobkyni, ako aj jej materskej spoločnosti,
- na nesprávnom výpočte pokuty, pretože žalovaná do výpočtu zahrnula obraty žalobkyne, ktoré nesúvisia s uvedenými výhradami,